

РЕШЕНИЕ

№ 6576

гр. София, 11.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 02.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **7057** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.156 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на [фирма] ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място] [улица] вх.Д срещу РЕВИЗИОНЕН АКТ №Р-22220620005224-091-001 от 31.03.2021г., издаден от Х. Б. М. – орган, възложил ревизията и от Б. К. С. –ръководител на ревизията, потвърден с РЕШЕНИЕ №873 от 09.06.2021г. на директора на дирекция „ОДОП“, с който РА допълнително е начислен данък върху добавената стойност /ДДС/ в размер на 106 879,81лв. за недоказани вътрешнообщностни доставки /ВОД/ към хърватското дружество J. J.D.O.O., както и са определени задължения за лихви в размер на 4 863,31лв..

По изложените в жалбата съображения –се моли са се уважи същата. Посочено е, че доставките са приети за реални доставките към РЛ, но не и последващите ВОД от РЛ към хърватското дружество, което е несъстоятелно. Визира се, че има фактура, транспортни документи, които удостоверяват, че стоката е изпратена, транспортирана, както и получена, както е изискването на чл.45 от ППЗДДС. Конкретно са налице договори, писмени потвърждения от получателя, плащане по банков път, заявка и т.н..Транспортът е осъществен от [фирма], има международни товарителници, в които е посочен номера на МПС, с което е извършен превоза, оформени са пътни листа. Оспорва се процедурата по обмен на информация с хърватската администрация като се отрича същата, а се визира, че има единствено приобщаване на протокол №1733522 от 28.01.2021г. в отговор по друго производство-описан на стр.14 от РД. Констатациите в този протокол, че хърватското дружество вероятно участва в

данъчни измами и по-специално, че ВОД са фиктивни –се твърди, че не следва да се кредитират, защото са в противоречие с останалите документи за реалност на ВОД. Визира се, че дори това да е така – не може за данъчни нарушения на хърватското дружество – да се приложи облагаема ставка от 20% към процесните доставки. Подчертава се, че когато се доначислява данък, както е по настоящем, следва да се докаже от органите по приходите, че РЛ не само, че не е направило ВОД, а е реализирало стоката на вътрешния пазар. Подобно доказване липсва и изводите се твърди, че са в несъответствие със съдебната практика – напр. решение от 27.09.2007г. по дело С-409/04 на СЕС, където е прието, че е достатъчно доставчикът да е взел всички разумни мерки в рамките на своите възможности, за да се увери, че доставката му не е част от данъчна измама. В тази връзка се твърди, че РЛ е представило всички доказателства, от които е видно, че стоката фактически е напуснала страната. С оглед изложеното се моли жалбата да се уважи и да се отмени РА, ведно с потвърждаващото го решение.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв.Б.. Претендират се разноски.

Ответната страна – чрез юрк.К. оспорва жалбата и моли същата като неоснователна да се отхвърли.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ ОБСТОЯТЕЛСТВАТА ПО ДЕЛОТО И СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ, НАМИРА ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Жалбата от 23.06.2021г. по отношение на връчване от 11.06.2021г. е в срок, от адресат на акта, засегнал го неблагоприятно, поради което следва да се разгледа по съществуто ѝ.

Във връзка с изложеното се установява следното:

В производството пред ответника –същото е започнало въз основа на заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/№Р22220620005224-020-001 от 31.08.2020г. издадена от П. П. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП и за установяване на задължения по ЗДДС за м.07.2020г. и м.08.2020г..

За резултатите от ревизията е съставен РД №22220620005224-092-001 от 04.03.2021г., по отношение на които констатации не е подадено възражение.

Ревизията приключва с РА №Р-22220620005224-091-001 от 31.03.2021г. издаден от Х. Б. М. орган възложил ревизията и от Б. К. С. –ръководител на ревизията, с който е установен ДДС за внасяне в размер на 83 137,58лв. при деклариран от дружеството ДДС за възстановяне от 23 742,23лв. и начислени лихви за забава от 4 863,31лв.. Посочено е, че установените задължения са начислени на основание чл.86 вр. с чл.7, и чл.67, ал.2 от ЗДДС във връзка с декларираните от РЛ ВОД, за които органите по приходите са приели, че не са налице условията за начисляване на нулева ставка.

Посочено е, че съгласно изложеното в РД основната дейност на РЛ е търговия на едро и дребно със светли горива, газ пропан-бутан, разтворители, смазочни материали, бързооборотни стоки, покупко-продажба на авточасти и авторемонтни дейности.

Посочено е, че през ревизирания период РЛ е декларирало ВОД към хърватското дружество J. J.D.O.O., с предмет на доставка „разтворители“, за което жалбоподателят е издал 12 фактури на стойност 534 399,05лв..

Отбелязано е, че транспортът е за сметка на получателя и е осъществен от [фирма] с управител и едноличен собственик Н. П. /управител и на РЛ/. В производството са представени международна товарителница, рамков договор за международен транспорт от 01.12.2019г., фактури за превоз. Прието е, че от МН товарителници и

пътни листове, е видно, че транспортът е осъществен от пунктове в [населено място], обект „Заводски строежи“ и от [населено място]- „Военна рампа“, съответно до Гърция-разтоварен пункт, което е потвърдено от хърватското дружество.

Органите по приходите са посочили, че не е ясно на кого са предадени стоките в Гърция -не е посочено материално отговорно лице, както и коя компания е получила фактически стоката, в кой склад са разтоварени.

Посочено е, че с протокол №1733522 от 28.01.2021г.е извършено приобщаване на получените отговори за предоставяне на информация по процедури по обмен на информация между органите на РБ и тези на Х. по отношение на хърватското дружество J. J.D.O.O като информация е поучена в съответствие с чл.15 от Регламент 904/2010. В същата е посочено, че дружеството участва в данъчни измами, не се открива на адреса и не подава данъчни декларации, има фиктивен директор, който няма нищо общо с дейността, а лицето опериращо с банковите сметки е известно с участието си в данъчни измами. Визирано е, че хърватското дружество не е декларирало придобиването на стоки от РЛ и хърватските власти са заключили, че се касае за данъчна измама и вероятно стоките никога не са пристигали в страната.

Органите по приходите са посочили, че доставките са платени, но от Д. „О.“ по нареждане на хърватското дружество, като при проверка на Д. е установено, че дружеството не е открито на адреса си и не е представило обяснения във връзка с плащането. Установено е, че дружеството е регистрирано ан 29.01.2019г., няма наети лица и извършвана дейност, не е регистрирано по ДДС. Прието е, че от 04.2020г. РЛ декларира доставки към несъществуващо дружество.

Посочено е, че не е ясно и от кого са получени стоките в Гърция за хърватското дружество. Във връзка с последното е направен извода, че е липсващ търговец и не се касае за ВОД, поради което доставките са осъществени на територията на РБ и следва да не се облагат с нулева ставка, а на основание чл.86, ал.1 и ал.2 от ЗДДС следва да се облажат с 20 % ДДС, поради което са начислени и допълнителни задължения с РА. По-горестоящия орган с решение №873 от 09.06.2021г. на директора на дирекция „ОДОП“ е потвърдил РА. Прието е, че чл.7, ал.1 от ЗДДС изисква наличието на няколко кумулативни предпоставки за признаване на ВОД и същите са: възмездна доставка, изпратена или транспортирана извън територията на страната до друга държава членка, както изпращачът и получателят да са регистрирани данъчно-задължени лица за целите на ДДС в страната си. Посочено е, че чл.53, ал.2 от ЗДДС визира какви документи следва да притежава РЛ, както и чл.45 от ППЗДДС, които са изчерпателно изброени -фактура и транспортни документи, които са: 1. писмено потвърждаване от получателя /при транспорт от получателя или от трето лице за негова сметка/ - с дата и място на получаване, вид, марка и рег.номер на превозното средство, име на лицето предало стоките. – 2.транспортен документ. Допълнено е, че съгласно чл.138, т.1 от Директива 2006/112 ЕО относно общата система на ДДС, съдържаща се в глава 4 „Освобождаване на вътрешнообщностни сделки“, държавите-членки освобождават доставката на стоки, изпратени или превозени до местоназначение извън съответната им територия, но на територията на Общността, от или за сметка на продавача или клиента, придобиващ стоките за друго данъчно-задължено лице или за данъчно незадължено ЮЛ, действащо в това си качество в Д-Чл., различна от тази , в която е започнало изплащането или превоза на стоката.

В тази връзка от ответника е посочено, че ВОД е положителен факт от обективната

действителности след като оспорващият черпи правата си от чл.53, ал.1 от ЗДДС то в негова тежест е да докаже съществуването на този факт, а не органите по приходите, защото за тях това е отрицателен факт.

Отбелязано е, че конкретно не е спорно, че РЛ разполага с изискуемите документи -инвойс фактури, ЧМР, потвърждения, но те не са убедили органите по приходите в реалността на документирания продажби, което е споделено като правилен извод. Посочено е, че документите установяват наличието на сделки от правна страна, а не от фактическа. Констатирано е, че изявленията на търговците могат да бъдат всякакви, но не следва безусловно да се кредитират, а могат да се приемат за симулативни.

Визирано е, че съгласно отговора на хърватските данъчни власти, получателят на стоките е „липсващ търговец“ по приини, които са, че не е открито дружеството на адреса си, липсват данни за упражнявана реално дейност и за водена счетоводна отчетност, дружеството има представляващ, който е фиктивен директор, лицето овластено да оперира с банковите сметки на дружеството е известно на данъчните власти в Х. с участието си в измамни дружества. Също така дружеството не е отразило фактурите за транспорта в отчетните регистри, не е декларирало придобитите стоки. Посочено е, че легалното определение на „липсващ търговец“ е в Регламент 1925/2004-чл.2, §.1, който дефинира последния като търговец, регистриран като данъчно задължено лице за целите на ДДС, което потенциално, с намерение за измама, придобива или създава впечателние, че придобива стоки или услуги без да заплаща ДДС и доставя тези стоки или услуги с ДДС, без да превежда дължимия ДДС на съответния национален орган.

Допълнено е, че органите по приходите правилно съобразно задължението си са направили преценка за физическото движение на стоките. Посочено е, че международната товарителница е тристранен договор между изплащача, получателя и предозвача, но е и частен свидетелстващ документ, съобразяващ се ведно с останалите доказателства. Прието е за правилна констатацията на органите по приходите, че не следва да се кредитират тези документи, защото не е ясно в Гърция стоките на кого са предадени, къде конкретно /адрес/, МОЛ, от кого са отчетени приходите. Допълнено е, че за МПС и ремаркетата не са представени доказателства, че имат УДОСТОВЕРЕНИЕ за одобрение на ППП, превозващи опасни товари, съгласно чл.38, ал.8 от Наредба №40 от 14.01.2004г. за условията и реда за извършване на автомобилен превоз на опасни товари. Също така е установено, че водачите не разполагат с сертификати за водачи на М., превозващи опасни товари. Прието е на база на изложеното, че не е доказан превоза. Също така-вписаните в товарителниците данни не се потвърждават от терти лица или от административни органи и противоречат на данните отразени в инфорационната система на приходната администрация.Липсата на превоз от своя страна води до неизпълнение на едно от изискванията за ВОД, поради което правилно е прието, че е приложен л.86 от ЗДДС. Посочено е, че РЛ е получило суми за доставките по банкова сметка от Д. „О.“, което не е открито на адреса и не е представило необходимата информация, поради което не е установена връзката между дружествата. С оглед изложеното действителното плащане е прието, че не е доказателство за реално извършени доставки. Предвид направените констатации – РА е потвърден.

В съдебното производство –нови доказателства не са представени, въпреки, че съставът с определение №6063 от 16.08.2021г. на л.183 е указал на оспорващия, че

дължи установяване реалността на ВОД /л.183/.

ПО СЪЩЕСТВОТО СЪДЪТ ПРИЕМА СЛЕДНОТО:

РА и потвърждаващото го решение са постановени от компетентни органи, в производство без допуснати процесуални нарушения вкл.съществени такива.

Събрани са доказателства, от които са установени правилно релевантите факти. Обосновано органите по приходите и ответника са се позовали на протокол №1733522 от 28.01.2021г. от хърватските данъчни власти. Макар да се касае за отговор по друго производство, то същият е получен по реда на обмен на информация между българските и хърватските данъчни власти и в съответствие с чл.15 от Регламент 904/2010. Несъстоятелно е да се прави ново запитване за същия търговец, тъй като констатациите на хърватските власти относно дружеството J. J.D.O.O. няма как да бъдат променени и при последващо запитване. Дружеството не е подавало данъчни декларации, има фиктивен директор, който няма нищо общо с дейността; лицето опериращо с банковите сметки е познато на властите с участие в измамни фирми, от м.04.2020г. дружеството е с прекратена регистрация по ДДС и т.н.. Дали хърватското дружество е липсващ търговец е констатация, която освен хърватските компетентни власти, то и националните са овластени да направят на база приложението на акта, действащ на територия на цялата европейска общност- а именно Регламент 1925/2004. С оглед изложеното не се споделя възражението в жалбата, че органите по приходите са се позовали на извод на чужда администрация.

Във връзка с изложеното по същество СЪДЪТ намира за правно съждението, залегнало в РД и РА, че от доказателства се установява, че хърватското дружество, получател на ВОД по смисъла на чл.2, §.1 от Регламент 1925/2004 е липсващ търговец. Изложеното е така, защото се касае за регистрирано като данъчно задължено лице за целите на ДДС, което потенциално, с намерение за измама, придобива или създава впечателние, че придобива стоки или услуги без да заплаща ДДС и доставя тези стоки или услуги с ДДС, без да превежда дължимия ДДС на съответния национален орган. Следва да се има предвид, че в основата на посочената констатация е липсата на ВОД по смисъла чл.138, т.1 от Директива 2006/112. За да се признае една доставка за ВОД трябва да има освен регистрирани лица по ДДС в 2 държави членки /изпращач и получател/, но и да се установи напускането на стоките по фактурите на територията на РБ. Конкретно правилно е установено, че е налице само единия от елементите – РЛ е регистрирано по ДДС, а регистрацията на получателя е прекратена от м.04.2020г..

Приема се за правилна и констатацията, че стоките не са напуснали територията на РБ, въпреки че има оформено транспортиране. В тази връзка правилно е отбелязано, че представените документи са частни свидетелстващи /международната товарителница/ и същите не следва да се кредитират, тъй като не е ясно от кого и къде в Гърция и на какво основание от името на хърватското дружество са получени стоките. Също така превозвачът е дружество с управител и собственик, който е и управител на РЛ. Отделно се касае за разтворители-опасен товар и правилно е визирано от ответника, че следва за превоза им да има валидно удостоверение по чл.38, ал.8 от Наредба №40 от 14.01.2004г. за условията и реда за извършване на автомобилен превоз на опасни товари. Няма и данни водачите да разполагат със сертификати за водачи на М., превозващи опасни товари.

Има недоказаност и на връзката при плащането на доставките с реално заплатилото ги лице- дружество регистрирано по ЗЗД без дейност и служители, ненамерено на адреса

и не представило документи за основанието за плащане на чуждите доставки.

В действителност – ако получателят на стоката участва в данъчна измамна схема или не издава необходимите документи, или не доказва получаването на доставките като не се намира на адреса, не представя доказателства- са обстоятелства, стоящи извън обсега на задължението за доказване на РЛ, но след като дружеството твърди, че е изпратило стоките в Х. следва да установи и че са получени точно от хърватското дружество. При положение, че същото е липсващ търговец и възниква съмнение относно реалното получаване на стоката от това лице- несъмнено възникват и съмнения относно изпращането на стоката, защото връзката е правопропорционална. Хърватското дружество не е подавало никакви декларации и конкретно не е декларирало доставките, като лично и не ги е заплатило. Удобна защитна теза е твърдението, че след като за превоза отговаря получателя и има необходимите документи, РЛ не следва да се държи отговорно за липсата на ВОД. Всички тези факти – навеждат на довода, че стоките никога не са напуснали територията на РБ, поради което не се касае за ВОД и не следва да има нулева ставка.

С оглед изложеното правилно в РА допълнително е начислен ДДС в размер на 106 879,81лв. за недоказани вътрешнообщностни доставки /ВОД/ към хърватското дружество J. J.D.O.O., както и са определени задължения за лихви в размер на 4 863,31лв. на основание чл.86, ал.1 и ал.2 от ЗДДС с облагането на посочените доставки със ставка от 20%.

Следователно -жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли, ведно с последиците –присъждането на юрк.възнаграждение, определено по чл.8, ал.1, т.5 от Наредба №1/2004г. – в размер на 4647,43лв.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на [фирма] ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място] [улица] вх.Д срещу РЕВИЗИОНЕН АКТ №Р-22220620005224-091-001 от 31.03.2021г. издаден от Х. Б. М. -орган възложил ревизията и от Б. К. С. –ръководител на ревизията, потвърден с РЕШЕНИЕ №873 от 09.06.2021г. на директора на дирекция „ОДОП“, с който РА допълнително е начислен данък върху добавената стойност /ДДС/ в размер на 106 879,81лв. за недоказани вътрешнообщностни доставки /ВОД/ към хърватското дружество J. J.D.O.O. за данъчен период м.07 и м.08.2020г., както и са определени задължения за лихви в размер на 4 863,31лв..

ОСЪЖДА [фирма] ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място] [улица] вх.Д –да заплати на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер на 4647,43лв..

Решението може да се обжалва с касационна жалба чрез АССГ пред ВАС в 14-дневен срок. Преписи на страните.

Съдия: